

Reisverslag Nepal 2011 (23 september tot 22 oktober).

Vrijdag 23 september.

Gisteren nog even naar de pedicure geweest en een biertje op een terras gedronken. Afscheid van de kinderen en kleinkinderen. Zwager Sjef komt nog even langs met een geldbedrag om iedereen mee uit eten te nemen waar zij vorig jaar bij hebben gegeten.

Lekker geslapen, gedoucht, ontbeten en de tassen ingepakt. We nemen nog een broodje haring, ik doe een laatst wasje en dan wachten op Ria die ons naar Schiphol brengt.

Sjef gaat toch mee, gezellig. Om 14.00 uur zijn we op Schiphol, lekker op tijd. Ingecheckt en de broodjes opgegeten. We kijken nog even op het panorama terras. Om 18.00 uur kunnen we het vliegtuig in en gaan op weg naar Frankfurt. 40 minuten later zijn we er al. We moeten een heel eind lopen. We kopen een fles Sambuca en wachten dan op het vliegtuig naar Delhi. We vliegen met Air India en hebben een voorspoedige vlucht, goede service, aardige mensen. Om 9.00 uur plaatselijke tijd komen we in Delhi aan. We drinken een heerlijke kop koffie en dan weer wachten. Om 15.15 uur komen we dan in Kathmandu aan. Madan staat op ons te wachten met de bekende bloemenkrans en brengt ons naar Souvenir Guesthouse. Samjhana en de kinderen omhelzen ons en iedereen is blij om elkaar weer te zien. Na een frisdrankje pakken we de tassen uit, kopen wijn aan de overkant en wachten op Robi en Susi. Het regent!!!! En niet zo heel zacht. Maar de temperatuur is heerlijk en we voelen ons weer helemaal thuis, om 18.30 uur komen Robi en Susi en we gaan met hen naar New Orleans om te eten en bij te kletsen. Krishna heet ons van harte welkom en we eten heerlijk. Ze hebben een nieuw biertje, Coblenser en Co vindt het heerlijk. Na het eten afscheid van Robi en Susi, want ze gaan drie weken naar Zwitserland. We lopen toch nog even naar GAIA, waar ook iedereen blij is ons te zien. Lekker kopje koffie met chocolade cake. We namen nog een wijntje op de kamer en gaan dan slapen.

Zondag 25 september.

Heerlijk geslapen, gedoucht en ontbijt bij GAIA. Onderweg zegt iedereen ons gedag. We sturen een email naar huis en gaan even langs BJ. We bestellen een mooie thanka en gaan nog even langs Ravi, waar we een aantal tassen bestellen. We komen op straat natuurlijk ook de twee verkopers tegen met de kettingen en ik bestel 10 kettingen en bij de ander 10 armbandjes. Bij een klein juweliers winkeltje heb ik een mooie ring voor mezelf gekocht met een lapis steen. We eten ergens een lekker tomatensoepje en horen dat er een mountain flight is verongelukt. In SG spelen we met Pratyus en Prashaman, deze kleine is een dondersteen, als je niet uitkijkt, krijg je zo een klap in je gezicht en iedereen lachen. Pratyus spreekt nu al aardig Engels, dus dat is heel erg leuk. We drinken een wijntje op de kamer met een stukje kaas uit Holland. Dan gaan we naar GAIA voor het diner en brengen daar de Sambuca, hagelslag en pepernoten. Het regent al vanaf 16.00 uur en houdt niet op. Bij GAIA ontmoeten we Sanne, die als vrijwilligster bij ons project werkt, maar dan in een care centre. We drinken koffie met Karin en haar vriend en zij is weer een dochter van de familie Klooster uit Friesland. En we drinken een Sambuca met de jongens.

Maandag 26 september.

Het heeft de hele nacht geregend en het plent nog steeds. Madan denkt dat het vandaag ook niet stopt. Maar gelukkig heeft hij een groot deel van het balkon overdekt dus daar kunnen we lekker zitten terwijl het regent. We ontbijten in SG en nemen een taxi naar Daphakhel. De straten zijn behoorlijk ondergelopen en het lijkt wel een rivier. De Bagmati rivier ziet er ook eindelijk als een echte rivier uit. Iedereen is blij als we aankomen en er wordt wat afgeknuffeld. Terwijl de regen blijft vallen, gaat Co proberen om de sta frames in elkaar te zetten. Alle knuffels doen we in grote tassen want die gaan naar het weeshuis. Om 15.00 uur is alles klaar en hebben we nog een bespreking met Bimal. Alle kinderen zijn ook blij dat ze ons weer zien. Fufu en Fufa!! Met de taxi terug, omgekleed en Madan brengt ons naar Dambar. Heerlijk welkom, snacks en wijn en lekker eten. Terug in SG nog een wijntje voor het slapen.

Dinsdag 27 september.

Goed geslapen, maar voel me niet helemaal fit, een beetje misselijk, dus rustig aan vandaag. Maar ik ga wel aan de norit. De zon schijnt en het is de hele nacht droog gebleven. Ontbijt bij GAIA en dan naar Binod om een email te sturen. Hij was er niet en dan lopen naar professor. Ik kom onder het gebakken eitje vandaan, omdat ik vertel dat ik me niet lekker voel. Goed gesprek gehad en zijn vrouw gedag gezegd. We drinken een cola bij Potala Guesthouse en kijken bij Ghyamjo. Ook hij is er niet. Het wordt weer donker en begint weer te spetteren. Armbandjes opgehaald en ik ga een uurtje naar bed. Naar GAIA voor de lunch en dan omkleden voor de presentatie van de film van Anita, Bimal zijn vrouw. De film heet "brick to brick" en gaat over de kinderen van de mensen die in de steenfabrieken werken. We gaan met de taxi naar prof en vandaar uit naar het Tourisme Board, waar de film

vertoond wordt. In de straten wordt gezongen en gedanst, want het is ook Tourisme day, dus Thamel is afgesloten. Als we uit de taxi stappen, begint het keihard te gieten, niet normaal. Het programma begint een uur later, want een heleboel mensen kunnen niet op tijd komen vanwege de drukte, o a Bimal. De film is prachtig en we vragen een kopie. Anita is directeur en Bimal zit ook in het bestuur. De producer is een Belg en ook Sanjeev heeft meegeholpen. Terug met de taxi van Shova en we halen een paraplu en lopen nog even naar GAIA voor een wijntje en een tosti, want ik voel me alweer lekkerder.

Woensdag 28 september.

Vandaag is de eerste dag van het Dasain festival.

Heerlijk geslapen. Alle kleren uitgezocht en didi en Samjhana mogen als eerste wat uitzoeken. Ook zit er speelgoed voor de jongens bij en wat shirts voor Madan, de rest gaat naar het weeshuis. Ontbijt bij GAIA en dan met Madan bloemen kopen. We kopen ook fruit en wierook, want vandaag is het 19 jaar geleden dat Ben verongelukte en we gaan een puja houden op het terras. We doen dat samen met onze familie. De jongens prikken de wierook in het fruit en we leggen alles mooi neer op de tafel. Ik schrijf een kaartje voor Ben en we herdenken hem samen. Dit is heel mooi. We gaan lekker even lezen en dan begint het ontzettend hard te regenen. Gelukkig is balkon nu overdekt. Als het droog is gaan we naar de kettingenman. Maar ook naar Ravi, Ghyamjo en Amrith, de winkel waar ze van alles verkopen. Het begint weer te plenzen en het is een grote modderpoel op straat. We drinken lekker een wijntje op onze kamer met een Hollands stukje kaas. Tot nu toe zijn we aardig relaxt bezig. Om 19.00 uur eten bij GAIA. We eten binnen want het regent nog steeds. Ajay en Suman komen gedag zeggen en ook Sanne, de vrijwilligster van Crossboarders, die bij ons care centre werkt. We drinken een Sambuca en gaan dan nog even aan tafel bij Sanne. Haar vader, zijn vriendin en vrienden van Sanne zijn er en we hebben een leuk gesprek. Terug naar SG en slapen.

Donderdag 29 september.

Na een goede nachtrust, ontbijt op het balkon. We gaan weer naar Daphakhel voor een gesprek met Bimal en mister Keshav van de water voorziening. Nadat we foto's hebben gemaakt van de spullen die door de Rotary zijn betaald, gaan we eerst lunchen en dan naar Bimal. Goed gesprek en om 15.15 uur naar het restaurant Bronco Billy, waar we een bespreking hebben met deze mister Keshav. Het ziet er goed uit en het lijkt erop dat we een deal hebben. En toen begon het weer heel hard te regenen. Mr. Keshav bestelde heerlijke momo's en pakoda's, heerlijk. Om 17.30 uur terug naar Thamel en toen kwamen we in de traffic jam. 8 rijen dik rijden de auto's, busjes die overvol zijn en daar doorheen de motoren, die soms drie to vier mensen op de motor hebben. We doen er een uur over en Co zit op hete kolen, want die voelt zich de hele dag al niet zo lekker. Wijntje op de kamer en

even relaxen. Alle gebouwen worden bekleed met lampjes, mensen zijn aan het shoppen, want ze krijgen allemaal een maandsalaris extra i v m Dasain. We sturen een email naar huis en nemen een afzakkertje bij GAIA.

Vrijdag 30 september.

Lekker geslapen, maar Co gaat aan de norit. Ontbijt op het dak en met de taxi naar Reini de Wit, een Nederlandse vrouw die ook een project heeft: ECEC (early childhood education centre). Hier worden leerkrachten opgeleid. Het is een prachtig gebouw en Reini is een aardige vrouw. Ze geeft ons een rondleiding en we drinken koffie. Met Dinesh, onze taxi chauffeur gaan we terug naar SG. Dit is onze nieuwe chauffeur, een aardige jonge knul, die redelijk Engels spreekt en veel vertelt onderweg. Later brengt Dinesh ons naar Bimala van de AGE groep. We gaan naar het huis van haar schoonfamilie en drinken thee en kletsen wat. Het gaat voornamelijk over de samenwerking met SGCP. Het ziet er naar uit dat het gaat lukken, dat zou mooi zijn, dan kunnen wij meer voor ze doen. Terug met de taxi en email gecheckt. Op het dak lezen, maar we gaan al gauw naar binnen, want ze zijn hiernaast rotzooi aan het verbranden en er hangt een dikke rook. Om 19.00 uur naar GAIA, mijn ring opgehaald en gegeten. Afscheid van de vader van Sanne. Nog een wijntje op de kamer en dan slapen.

Zaterdag 1 oktober.

Goed geslapen. Co is nog steeds aan de race. Gedoucht en ontbeten op het dak. Het is heerlijk weer, best wel warm. Om 10.30 uur met een busje naar het vliegveld en om 11.45 uur komen An en Ivonne aan. Bloemenslingers en sjaaltjes en op naar SG. Ze kijken hun ogen uit.

Warm onthaal voor hen in SG. We drinken cola en Madan haalt chowmein. De meiden gaan douchen en Co gaat even rusten en ik ga lekker lezen op het balkon. Om 17.00 uur komen Pasang en Sonam. Het is drie jaar geleden dat we Pasang voor het laatst zagen, dus we omhelzen elkaar even lekker. Madan zorgt voor momo's en pakoda's en wat te drinken en we hebben een leuk gesprek met Pasang. Hij ziet er goed uit en doet het ook goed. Als ze weer weg zijn, lopen we Thamel even in naar Ravi en Ivonne koopt een paar tassen. Om 16.45 uur lopen we naar GAIA om te eten. Heerlijk gegeten en om 21.00 uur willen de meiden naar bed. Wij lezen nog wat op de kamer.

Zondag 2 oktober

Na een goede nachtrust en ontbijt in SG, nemen An, Ivonne en ik een taxi naar ons project en Co gaat met Madan mee en ook de beide jongens. Het is warm. Vandaag is de vliegerdag (kyte) en alle kinderen van ons project komen naar Daphakhel om te vliegeren. We lunchen, gemaakt door Jeevan. De kinderen hebben heel veel lol. Bozraj brengt ons terug naar Thamel. We zitten weer vast in het

verkeer. An, Ivonne en ik drinken wat bij GAIA en Co komt later met Madan mee, want de dokter van ons project wil Pratyus wel even onderzoeken. Het begint weer te regenen. Ik haal mijn pak op, pas het aan, maar het is veel te strak, ik hang er gewoon in. Dus weer terug, ze doet er iets mee en een kwartier later kan ik het weer aanpassen. Nog steeds veel te strak. Nu wordt het pas na Dasain, maar ik heb er geen goed gevoel meer bij. We drinken een wijntje op de kamer en gaan naar Roadhouse voor een lekkere pizza. Even langs BJ en koffie bij GAIA met Sambuca. Nog even lezen en dan slapen.

Maandag 3 oktober

Ik heb niet lekker geslapen, ik ben misselijk en lag steeds te boeren en daarbij zit mijn neus ook nog eens dicht, dus dat is snurken! Lekker gedoucht en René gebeld. Lekker ontbeten bij Pumpernickel en met zijn vieren met de taxi naar Pashaputinath. Dat is altijd weer indrukwekkend en Ivonne schiet heel veel plaatjes. Er werd een hoge militair gecremeerd en dit ging met militaire eer. Yvonne liet zich fotograferen met een aantal saddhu's. Nadat we geluncht hebben en op een heel vieze wc zijn geweest, gaan we lopen naar de Bodenath tempel, de grootste Boedistische tempel in de wereld. Het is ook wereld erfgoed, dus je moet wel betalen, maar dat is voor het onderhoud. We lopen een paar rondjes om de tempel en drinken wat op een dakterras, voor ons bekend. En dan begint het weer te regenen. Met de taxi terug naar SG en ik ga een uurtje naar bed. Ik had het blijkbaar nodig, want ik heb 1 ½ uur geslapen. Co geeft me een heerlijke rug en beenmassage, want alles doet zeer. We eten bij New Orleans café, maar voor mij alleen maar soep. Nog even lezen en dan naar bed.

Dinsdag 4 oktober.

Goed geslapen, maar ik heb het wel koud en warm, dus misschien toch een tikje van de griep. Mijn maag voelt beter. Gedoucht en wat uitgewassen. Ontbijt bij GAIA en An en Ivonne gaan lopen naar Durbar Square. Wij proberen Thakur te zoeken, maar geen resultaat. Lekker op het dak relaxen. Het is stil op straat, veel winkels zijn dicht vanwege Dasain. We sturen een email naar huis en lunchen bij GAIA. Ik heb nog een mooi jack gekocht voor het fietsen. We drinken een wijntje op het balkon, maar niet nadat we getuige zijn geweest van het rituele slachten van een geit op de parkeerplaats naast het hotel. De geit werd eerst gewassen, de auto werd gewassen en versierd met bloemen, wierook en fruit. Toen werd de geit gedood en met spuitende slagader lopen de mensen met de geit langs de wielen om zo weer een jaar veilig te rijden. Dit gebeurt ook bij de vliegtuigen. Rode en witte lintjes op de wielen en wat geitenhaar en dan is het klaar. Vanavond eten ze dan de geit op. We vonden het wel heel zielig, maar dat is de cultuur. En bij ons is het vandaag dierendag!!!! We eten bij GAIA, maar geen vlees, maar krijgen lekkere Goudse kaas met mosterd.

Woensdag 5 oktober.

Naast SG worden verschillende auto's gewassen en ook Madan wast zijn auto en zijn fiets en motor. Alleen hij gebruikt vandaag geen geit, maar een kokosnoot. Ze eten wel geit, maar die wordt door de slager geslacht, wel zo humaan. We ontbijten op het dak, want we willen de ceremonie meemaken. Bij de tempel staan ze in de rij om een puja te brengen. Deze bestaat uit gekleurde kroepoek en ontkiemd zaad wat negen dagen geleden gezaaid is. De tiende dag doen ze de bloemetjes achter hun oren. Dan gaat Madan zijn auto wassen en daarna begint de ceremonie, bloemetjes in en op de auto, messen onder de motorkap, wierook enz. de jongens helpen mee, want ook de reserveband moet het ontgelden. Samjhana heeft haar mooie kurtha aan en geeft aanwijzingen. Dan slaat Madan de kokosnoot kapot op de grond en besprenkelt de auto met het vocht. Geweldig om te zien. Normaal blijft de auto een hele dag zo staan, maar Madan moet zo meteen Dick en Trudie ophalen van het vliegveld. Wij gaan met de taxi naar Gulfatar, waar Govinda's dochter: Gauranji, ons ophaalt en meeneemt naar hun huis. We hebben wat speelgoed voor de kleine mee en dit is ook al zo'n dictator. Dan gaan we naar het weeshuis en Iswor en Ama staan al op ons te wachten. Heerlijk weerzien en de kinderen komen allemaal gedag zeggen en kleertjes passen. Wij gaan naar de keuken om wat van het speciale voedsel te eten. Dan nemen we afscheid van iedereen en gaan nog even langs het huis van Anju. Terug naar SG en An gaat naar bed, want ze heeft behoorlijke hoofdpijn. Bij Anju hebben we de kettingen opgehaald en Ivonne koopt ook nog wat. En dan om 16.30 uur komen Dick en Trudie aan, wat heerlijk om ze te zien. We drinken samen een biertje op het dak en ze gaan zich even omkleden. We gaan naar GAIA om te eten en dit was heel gezellig. Moe, maar voldaan gaan we slapen.

Donderdag 6 oktober.

Vandaag gaan we met zijn allen naar Khanikhola, het dorp van Madan. Het is vandaag de laatste dag van Dasain en iedereen gaat naar zijn dorp een thika halen en wij gaan mee. Nadat we ontbeten hebben gaan we met een busje rijden. Ook Anju en familie gaan mee. Het is een uur rijden richting Pokhara, maar dan zijn we er. Het is erg warm vandaag en we gaan naar het dak waar vader en zijn broer al zitten. Vader houdt een welkomst speech en dan moeten we om de beurt bij vader komen en krijgen we een thika, maar geen gewone, nee het is een hele plak, die soms al afglijdt. Ontkiemde zadjes achter de oren, dus wat kan er nog gebeuren. Dan vragen Madan en Samjhana of wij hen ook een thika willen geven en dat doen we. Dan krijgen we een heerlijke vegetarische lunch. Rijst met noten, bonencurry, aardappelcurry, groente en linzen. Het smaakt heerlijk. Dan gaan we met Madan naar boven klimmen om zijn geboortehuis te zien. Het is een mooie wandeling, tot de weg stopt en moeten we over een stroom water en dat zie ik niet zitten. Dick springt in het water en helpt iedereen, maar ik ga terug en Madan zijn broer gaat met me mee. Leuk gesprek gehad met de vrouwen en met de jongens gespeeld. Als de mannen en vrouwen weer terugkomen, gaan we met de bus terug naar Kathmandu. Het is al donker, maar er wordt vrolijk gezongen door de jonge meiden. We kleden ons om en willen bij New Orleans café eten, maar het is heel druk en we moeten even wachten. Ik eet lekker spaghetti met wijn. Terug in SG drinken we met Dick en Trudie nog een wijntje op het dak. Als we gaan slapen, merk ik dat mijn Christoffel weg is en we kijken nog op straat, maar het hek is al dicht. Ik probeer toch te slapen, ondanks dat ik even in paniek was.

Vrijdag 7 oktober.

Toch goed geslapen, gedoucht en naar beneden om te kijken of ik mijn medaille kan vinden. Ik vertel Madan dat ik mijn Christoffel kwijt ben en hij zegt, loop even mee en we lopen naar de plek waar we gisteren zijn uitgestapt. Dan wijst hij naar de grond en daar ligt het touwtje waar de medaille aan vast zat. Maar geen medaille, dan lacht Madan en haalt wat uit zijn linker broekzak. Het omhulsel van de medaille, maar niet Christoffel. Dan lacht hij nog breder en haalt wat uit zijn andere broekzak en ja hoor, daar is mijn medaille. Ik vlieg Madan om zijn nek en bedank hem hartelijk. Ik ben zo blij! Ontbijt bij GAIA en een email sturen. Binod is er nog steeds niet, dus we gaan terug naar GAIA en laten Ajay de trekking voor An en Ivonne regelen. Even relaxen op het balkon en om 13.00 uur een meeting met Roy Voss van Unica foundation. We hebben een goed gesprek en gaan daarna lunchen. We pakken onze tas en gaan met zijn allen (Dick, Trudie, An, Ivonne en wij) naar Dambar lopen. Gezellig op het balkon en heerlijk gegeten. Wij gaan met de taxi terug en Dick en Trudie lopen terug naar SG. Nog even een afzakkertje en dan afscheid van Dick en Trudie.

Zaterdag 8 oktober.

Om 05.30 uur op en met Madan naar de opstapplaats van onze bus. De Greenline was vol, dus we hebben nu een andere maatschappij: Loyal. We hebben de achterste plaatsen. Het eerste uur worden we alle kanten door elkaar geschud, maar dan wordt het beter. We hebben een goede reis en stoppen een paar keer. Om 15.00 uur komen we in Pokhara aan en daar staat iemand van het Mountain House op ons te wachten. Later blijkt het de baas te zijn. We gaan met de taxi naar het hotel en het ligt helemaal aan de andere kant van de lakeside. Mooi hotel, schoon en ruime kamers. Zijn vrouw, Indira, heet ons hartelijk welkom en schenkt een biertje en frisdrank in. Ze wil ook wel frietjes voor ons bakken. Lekker douchen, tenminste, dat dachten we, maar de stroom valt uit, dus dat wordt douchen in het donker. Na een uur is er weer stroom. We gaan naar Zorba om te eten en ook daar worden we herkend door de baas en zijn personeel. Lekker gegeten. Klein rondje gelopen en dan slapen. We hebben de ventilator aan, want het is een heel warme kamer. Ik zit onder de muggenbulten, waarschijnlijk nog uit Kathmandu.

Zondag 9 oktober.

Heerlijk geslapen en we zien de Machapuchare, het is heel helder. Bij Pumpnickel ontbeten en dan lopen we naar de damside. Even kijken in het oude hotel van Rob. Er zitten nu Koreanen in en ze zijn niet al te vriendelijk. Het hotel ziet er kleurig uit, maar Rob is er nog niet. We lopen verder naar Devi's fall en onderweg zien we ineens het nieuwe gebouw van Sati Sansar en kloppen aan, maar er is niemand. Alleen een koe en die vindt ons niet aardig, dus we rennen hard weg en hij komt ons achterna. Hilariteit! We lopen een rondje bij de waterval en dan naar het Tibetaanse kamp. Rinzin is thuis en we moeten mee naar haar huis en ze vraagt ons of ze little Tibetan bread voor ons mag maken. We zeggen ja en even later zitten we aan een gigantisch bord vol met brood en gebakken ei. We kopen een paar dingen bij het winkeltje en nemen dan de taxi terug naar het hotel. Douchen en relaxen en even emailen, maar dit neemt zoveel tijd in beslag dat we pas laat gaan eten. We eten een cheeseburger met friet en met zijn vieren moeten we 17,50 euro betalen. Co had spaghetti en An en Ivonne soep met friet, daarbij wijn, bier en fris, hoe is het in godsnaam mogelijk? Dan naar bed, want de wekker loopt vroeg af.

Maandag 10 oktober.

04.15 uur loopt de wekker af en gaan Co en Ivonne met de taxi naar Sarankot voor de zonsopgang. An blijft thuis, want voelt zich niet lekker en ik blijf nog even lekker in mijn bed. Om 06.45 uur waren

ze weer terug. Het wordt al warm en mijn benen zien er niet uit, hele grote, rode dikke bulten en het jeukt vreselijk. Ontbijt in het hotel en dan lopen naar het meer. Met de boot over en bij aankomst val ik bijna in het water bij het uitstappen. Ik hou me vast aan een Chinese man en die stapt daardoor in het water en heeft natte schoenen. Lopen naar boven, rustig aan, want het is heel warm. Mijn benen doen zeer. Het gevoel is er weer, trappen, stenen, soms glad, maar we komen toch weer boven en Co gaat met de twee meiden naar boven en ik ga in de schaduw zitten en wie zit daar? Rinzin met twee Engelse dames. Dat is ook toevallig. Dan gaan we weer naar beneden en het viel weer niet mee. Na 1 ½ uur zijn we weer beneden en nemen een taxi naar het centrum voor een welverdiend biertje met pakoda's, douchen, relaxen en ik koop nog even een witte broek, wel 700 rupee's (7 euro). Ik koop de broek om mijn benen te beschermen. Lekker gegeten met zijn vieren.

Dinsdag 11 oktober.

Heerlijk geslapen, maar wel vroeg wakker. Buiten even met een Nederlandse vrouw zitten te praten, die net terug was uit het ziekenhuis vanwege uitdrogingsverschijnselen. An en Ivonne gaan vandaag met de dochters van het hotel nog een dag lopen en wij blijven lekker hier. We ontbijten om de hoek en kijken even of Rob ondertussen in het hotel is, maar die is ook aan het wandelen met zijn groep. We kletsen wat met de vrouw van het hotel en maken een stukje op internet voor Stan, de baas. We lunchen bij Pumpnickel en nemen lekker pakoda's, chili aardappeltjes en een fles wijn. Dit is voor ons vakantie. Daarna lekker een uurtje rusten en douchen. Ondertussen zijn de meiden ook weer terug. We gaan naar Tenzin en halen een aantal tassen bij hem op. We krijgen ze nog steeds voor dezelfde prijs. Dan naar Hungry eye, maar dit valt heel erg tegen. Er is live muziek en dans, maar het duurt heel lang voor ze het eten komen brengen. Dan gaan we onze laatste nacht in Pokhara alweer in.

Woensdag 12 oktober.

Vroeg op, tassen gepakt en ontbijt buiten het hotel in de tuin. We hebben nog een leuk gesprek met twee Nederlanders, Elsz en Joost, en we vragen of ze aanstaande vrijdag 21 oktober bij ons feestje willen zijn en dat willen ze. Afscheid van de familie en naar het vliegveld. An vindt het helemaal niets en is best wel nerveus. Om 11.55 uur gaan we de lucht in en na een goede vlucht landen we om 12.20 uur op het vliegveld van KMT. Met de taxi naar SG en na een cola naar onze kamer. Lekker koel is het hier. Tassen uitgepakt en een broodje gegeten bij Java Café. Ik bel Bimal en René en ik was wat spullen uit. Na een heerlijke douche en relaxen op het balkon gaan we naar GAIA om te eten. De jongens zijn weer blij ons te zien. Even lezen en dan naar bed.

Donderdag 13 oktober.

Heerlijk geslapen. Nog wat uitgewassen en om 08.45 uur naar GAIA voor een meeting met Bimal, mr Keshav en Roy. Goed gesprek met heel wat kritische vragen van Roy. We gaan het niet zo maar doen

en mr. Keshav moet met nieuwe informatie komen. Ontbeten en dan met Bimal naar het kantoor van mr. Shakya van Silkway Cargo. Hij is degene die onze vracht heeft opgehaald. Daarna met de taxi terug naar Thamel en even een email sturen. Binod is er en nu blijkt dat hij een ander mobiel nummer heeft, daarom kon ik hem niet bereiken!! We lopen naar Ghyamjo om ons naambordje in leisteen op te halen. We lopen nog even naar BJ en dan word ik op mijn schouders getikt en daar staat Ram, onze gids van vorig jaar. Even wat drinken, want zijn kantoor is in hetzelfde straatje als de winkel van BJ. Pizzapunt bij de Weissen Bakery, alleen het is koud, want er is geen stroom. Key garné? Ik kan voor de derde keer mijn kleren komen passen, maar het is nog steeds niet goed, dus ik annuleer de bestelling. We kijken bij Sunil of de t shirts klaar zijn en kletsen even bij met An en Ivonne. Om 19.00 uur naar het Denshiling restaurant, echt Tibetaans en daar gaan we eten met Bimal en Anita. Heerlijk gegeten. Een soort boot met een soort bouillon en bakjes met allerlei soorten groente en champignons. Heerlijk wijntje erbij.

Vrijdag 14 oktober.

Onze laatste week gaat alweer in. Douchen en ontbijt bij GAIA. Om 12.00 uur gaan we met Samjhana en Madan naar een grote winkelstraat (bagbazar) met allerlei stoffen zaakjes. Maar eerst lopen we naar een meubelzaak, want Madan wil een bureau voor Pratyus kopen. Het wordt daar in elkaar gezet en we nemen het mee. Dan naar de stoffenzaak en ik leg uit wat ik wil, geen probleem zegt de man en over twee dagen kan ik komen passen. We gaan ook nog met Madan naar Assan om een tas met wieltjes te kopen. We hebben een mooie gevonden en het kost 2700 rupees (ongeveer 27 euro). Dan gaan we naar Dambar en we bestellen wat spullen bij hem. Daarna hebben we afscheidsdiner in SG. Eerst snacks en dan het diner. Heerlijk gegeten, maar veel te veel. Leuke ontmoeting met Anne, die hier 8 maanden gaat wonen. Er wordt een appartement achter het hotel gebouwd en dat wordt haar huis. Wijntje op de kamer en slapen.

Zaterdag 15 oktober.

Ontbijt op het balkon en om 08.15 uur naar de kerk met An en Ivonne. Er was een Nepalese mis en we branden een kaarsje en wierook en een kaarsje bij het naamplaatje van Ben. Dan naar 1905 en koffie met René. We gaan lunchen in GAIA, want An en Ivonne hebben een meeting met Ajay. Als we een email versturen, komen we ineens Ishor tegen. An en Ivonne kopen nog wat klankschaaltjes en gebedsmolentjes. Terug naar SG en lekker relaxen op het balkon. Douchen en omkleden voor het feest van de vader van Guni. Hij is 84 geworden en dat is 1000 manen. Guni stelt ons voor aan haar ouders. Ze heeft vier zussen een één broer. Er zijn zo'n 600 man uitgenodigd en iedereen ziet er mooi

uit. Professor en zijn zoon met zijn vrouw maar omdat wij de enige buitenlanders zijn, wil iedereen ons een hand geven en op de foto. Er was genoeg te eten en te drinken en aan het eind van de avond nog een buffet. We komen ook Bimal zijn zus tegen en dat was even lekker omhelzen. Op het eind moest er een groepsfoto gemaakt worden en toen iemand mij mijn camera teruggaf, viel het uit mijn handen en toen sloot het niet meer. Prof zijn zoon neemt het mee en zal het bij een reparateur brengen. Koffie bij GAIA en daar zitten Pam en Frances, de zus van Michael, onze Engelse vriend. Als we teruglopen, lijkt het erop dat we Gert V zien zitten op straat. Mijn hart draait zich om als ik aan die man denk, maar wat kan je doen? Wijntje op de kamer. Voor de deur wordt hard gewerkt, want de straat wordt eindelijk geasfalteerd. Het is heel rustig, want de straat is voor een paar dagen afgesloten.

Zondag 16 oktober.

Niet zo lekker geslapen, want er is veel lawaai buiten. Ontbijt bij GAIA en afscheid van An en Ivonne, want die gaan drie dagen wandelen. We gaan naar Binod en laten mijn foto's op dvd zetten. Dan naar BJ om de thanka op te halen. Dan terug naar SG en om 11.30 uur met de taxi naar Lajali voor een werklunch. Ook Luni uit Pokhara zal daarbij aanwezig zijn. Leukkere lunch en een goed gesprek over de samenwerking tussen SGCP en Sati Sansar. Dan naar de winkel om mijn khurta te passen en gelukkig, deze past heel goed. Ik ben hier heel blij mee. Terug naar SG en daar zitten tot onze grote verbazing Dick en Trudie die een week eerder van de trekking zijn teruggekomen vanwege darmproblemen. We drinken een biertje op het balkon en daar is ook Anne Roland met haar moeder. Anne heeft vorig jaar bij ons project haar afstuderen gedaan. Na lekker gerelaxt te hebben, omkleden en dan naar Bimal. We halen hem op bij de Rotary en schudden een paar mensen de hand. Ook hier zijn we bekend. Lekker gegeten samen met Anita aan tafel. Terug met de taxi en slapen.

Maandag 17 oktober.

Ik heb een heel dikke bult in mijn keel. Voelt niet lekker. Ik ben ook een beetje misselijk. De weg voor SG wordt steeds mooier en de kinderen vinden het prachtig. Ontbijt bij GAIA en dan naar Java Café voor een kop koffie met Govinda. We hebben een heel leuk gesprek met hem en we beloven om een meisje te vinden die met zijn dochter wil mailen en skype. We nemen een kop soep in New Orleans en lopen naar Air India om onze tickets te confirmeren. Daarna met de taxi naar Lazimpath om naar Jet Airways te gaan om de tickets van An en Ivonne te confirmeren. Terug naar SG en daar blijkt dat ook Dick Rijkelijhuizen in Nepal is. Even gerust en dan naar GAIA voor diner met Dambar, zijn vrouw Sannani, Madan en Samjhana. De jongens lopen een beetje rond en stelen de show, vooral de kleinste! Na de koffie nog even naar Binod om te kijken of ik de foto's van Madan zijn camera op mijn

email kan ontvangen, dit lukte niet, maar hij probeert het later nog een keer. Wijntje op de kamer en slapen.

Dinsdag 18 oktober.

Om 08.00 uur ontbijt op het dak, want we gaan vandaag met Dick, Trudie, Anne en haar moeder naar Daphakhel. We gaan met een minibus. Als we aankomen zijn Dick en Trudie diep onder de indruk en willen alles zien. Eerst naar Ben zijn plekje, kennismaking met Bimal, later met prof en rondleiding voor hen. Voor Anne is het thuiskomen. Trudie heeft het koperen plaatje opgehangen van de voetprints op de gebedsmolen. Lunch in de kantine en ik vraag dr. Ritesh of hij naar mijn keel wil kijken. Hij vindt het niet verontrustend en zegt dat ik naar mijn huisarts moet gaan. Terug naar Thamel en email checken en relaxen en daar is Rob Leek, voor een nacht in SG. Leuk gesprek met hem en Binod. Wijntje op de kam er en om 19.00 uur met Dick en Trudie bij GAIA. Zij trakteren ons en we hebben lekker gegeten. Geld gepind en slapen.

Woensdag 19 oktober.

Heerlijk geslapen, tas gepakt en afscheid van Dick en Trudie. Ontbijt op het balkon en met de taxi naar Bhakthapur. Voordat we daar aankomen, gaan we op bezoek bij het care centre waar Sanne werkt. We waren te vroeg, dus konden mooi de kinderen zien binnenkomen. Sanne arriveert ook en geeft ons een rondleiding. Ze is echt de leidende factor, samen met twee moeders, zingt ze en doet ze spelletjes. Sanne heeft er duidelijk moeite mee om hier straks afscheid te moeten nemen. Co en ik lopen een rondje met een van de kinderen en die heeft er veel plezier in. Dan nemen we afscheid van Sanne en rijden door naar het centrum van Bhakthapur. Onze taxi chauffeur, Dinesh, brengt ons er heen. We gaan naar het Shiva hotel, want het andere hotel was fors duurder geworden. Als we wat drinken arriveren An en Ivonne ook al. Samen lunchen en een rondje lopen. Ze hebben een zware trekking gehad, maar wel heel mooi. Overal de bekende verkopers en die zijn agressiever dan in KTM. We drinken wat op een dakterras en als we om wijn vragen, moet het helemaal ergens anders vandaan komen. Dan even lekker relaxen. Ik ben best wel moe en vind het ook wel weer mooi geweest. Wil wel weer naar huis. We eten beneden, lekker pizza, wijn en koffie toe. We kletsen even na op de kamer en gaan dan lekker slapen.

Donderdag 20 oktober.

Douchen en ontbijt beneden. Nog wat foto's maken en dan weer op weg naar KTM met Dinesh, de taxi chauffeur. We brengen onze tas naar de kamer, sturen een mailtje bij Binod. Geld gepind en lunch bij GAIA. An en Ivonne trakteren ons. Nog even langs BJ en Urmo en dan terug naar SG. Co gaat zijn speech voorbereiden voor morgen en ik ga de tassen pakken. An en Ivonne nemen wat spullen van ons mee. Wijntje en een telefoontje van de twee Nederlanders die we in Pokhara hebben ontmoet en ze gaan morgen mee naar ons project. Even lezen en relaxen en dan geven An en Ivonne wat geld aan Madan en Samjhana en die zijn er heel blij mee. Daarna eten bij GAIA en nu trakteren wij ze, want morgen gaan ze naar huis. Het was heel druk, dus eerst binnen gezeten en later toch onze tafel vrij. Het duurde best wel lang voor we eten krijgen. Was wel gezellig en de laatste nacht gaat in voor An en Ivonne.

Vrijdag 21 oktober.

Vandaag bestaat de SGCP 25 jaar!!!! Afscheid van An en Ivonne. Douchen en om 09.00 uur met de taxi naar Daphakhel met Elsz en Joost. Ik in mijn Nepalese outfit en Dinesh zegt tegen me, wow you look 16 and looks nice with your blue eyes!! Jaja. In Daphakhel komen de kinderen net aan en iedereen ziet er prachtig uit. De dames in mooie gekleurde saree's en de mannen in mooie pakken. De kinderen zien er ook heel mooi uit en ik krijg heel veel complimentjes. We leiden Elsz en Joost rond en beginnen bij Ben zijn foto. Er was koffie en een broodje en er stond een grote party tent met heel veel stoelen. Er waren heel veel gasten, o a Joyce van Rijen, Pradip van Bal Mandir, Thea via René en nog veel meer mensen die we niet kennen. Sanne was er in prachtige Nepalese kleding en de Engelse vrijwilligster. Maar ook Frances was aanwezig. Dan begint de ceremonie. Prof wordt naar voren geroepen, dan Bimal en een boardmember en ja hoor, Co and Corrie from Holland en ook Susi moet eraan geloven. Er worden praatjes gehouden door prof, Bimal, een vrouw van de Rotary en nog een aantal notabelen. Kleine Prachaman ziet me zitten en komt naar me toe lopen en gaat op mijn schoot zitten. Dan krijgen alle medewerkers die al een hele tijd voor SGCP werken een oorkonde, ook wij, maar de mooiste was voor Ben en ik mocht het aanpakken. Ben zal nooit vergeten worden. Dan is er thee, koffie en een lunchpakket. Om 16.00 uur gaat iedereen zo'n beetje vertrekken, maar wij moeten nog even blijven, want Bimal wil nog even met mr. Keshav praten. Ik ben bekeerd en wil terug naar SG.

Dinesh komt ons ophalen en we zitten natuurlijk in de traffic jam. Om 18.30 uur eindelijk thuis en om 19.00 uur komen Elsz en Joost en met hen gaan we voor de laatste keer naar GAIA. Gezellig gegeten. We kregen een heerlijk chocolade toetje als afscheid. En met de jongens op de foto. Afscheid van iedereen, van Hari, Navraj, Sanne en ook van Michael, die we gisteravond nog even troffen. Tas gepakt en slapen.

Zaterdag 22 oktober.

Vroeg op, aankleden en ontbijt beneden. Ook wij geven Madan en zijn gezin wat geld en dan is het afscheid daar. Pratyus doet de sjaals bij ons om en omhelst ons, ook Samjhana en Prachaman. Madan had het moeilijk, het is toch een beetje familie die je achterlaat. Dinesh rijdt ons naar het vliegveld en ook hem zeggen we gedag. En dan begint het wachten in de rij, leuk contact met een paar Australische mensen. Overall worden we extra gecheckt, zelfs op de trap van het vliegtuig. We vertrekken met vertraging naar New Delhi. Een Indiase vrouw bij het inchecken vraagt aan me wat er in mijn broek zit. Ik zeg medicijnen, ze vraagt hoelang? Ik zeg al 20 jaar en zij zegt daarop: God bless you. En dan vertrekken we van New Delhi naar Frankfurt. Eerst een wijntje en een snack en dan een warme maaltijd. We proberen een beetje te slapen en ik kijk film. Later krijgen we nog een broodje met wat fruit. Het is een lange zit. Om 18.30 uur komen we in Frankfurt aan. Ik bel de meiden even en ben blij hun stem weer te horen. Om 21.10 uur vertrekken we naar Schiphol waar we om ruim een uur later landen. Ingrid heeft al doorgemailed waar de auto staat. Naar huis en daar is het heerlijk warm. Het was weer een eneroverende, prachtige vakantie, maar ook weer heerlijk om thuis te zijn.

